

AUD SYLTE:

I EN LOFTSLEILIGHET I URANIENBORGVEIEN - 1953

Jeg er født 5/7-27 på Sand i Ryfylke. I 1948 reiste jeg til Oslo - Her tok jeg min sykepleierutdannelse - og var ferdig i 1951. I 1952 giftet jeg meg med en student fra Trondheim (Han ble senere journalist) - Nå var allerede jakten på et sted å bo begynt. Min hybel var vårt første «hjem». I 1953 kom vårt første barn - Det var meget vanskelig å få tak i et sted å bo. Og med student-ektemann var pungen heller slunken, samt at vi begge hadde studentgjeld. Det var lite vi kunne satse. Dessuten var det vanskelig å få lån.

Men etter desperat jakt - blei vårt første hjem en stor loftsleilighet i Uranienborgvn. 27. Det var en stor hjørnegård - med store leiligheter - vårt hjem blei en del av loftet med bare vinduer i taket. For et sjokk,- men dette var vårt. Vårt første hjem etter alt strevet og attpå til måtte vi betale kr 5000 - under bordet + 50 kr i husleie og vi måtte påta oss vaktmesterjobben. Det var fire tunge trapper og en kald leilighet - men vi var «litt» lykkelige - Vi syntest leiligheten var stor ca. 60 m² - 1 soverom - stue - lite kjøkken - et kott + et mørkerom. Ute på kottet var det vann + 1 utslagsvask.

Så kom gledene - vi måtte smått om senn skaffe møbler og utstyr. Først trengte vi senger. 2 store madrasser m ben blei kjøpt på Trevareindustrien i Pilestredet + 1 praktisk barne uttrekkseng (barn vokser). Soverommet hadde skråtak med glugge i taket. Med maling, blonder rundt gluggen hjemmelagde nattbordslamper - filleryer på golvet (fra Husfliden) blei det et lyst fint rom. Tross lite penger var vi kvalitetsbevisste. (Appelsinkassetiden var over)

I stuen hadde vi møbler fra min hybel. Dobbeltsøfa + salongbord og lenestol. - Veggen de lux bokhylle med skap kjøpt hos Gårder. (Under) På gulvet Solør rye (Svart/hvitruer) kjøpt hos Tannum. Vi hadde til og med telefon og radio. (Min mann fikk en ekstra jobb anmeldte radioprogram)

Spisestuemøbler kom litt etter hvert. Et flott rundt bord - med hel tre plate og blå ben. To ekstra plater plass til 12. Kjøpt på Husfliden - Så arvet vi 6 jærstoler som blei malt blå. Under bordet Solør rye i rødt og hvit. Huset var kaldt. Men etter julebesøk av hele familien fra Vestlandet kom en fin Jøtulovn inn i stua. Den kunne vi også bruke til å varme vann på. På grunn av lite lys, måtte vi ty til blomsterhylle m/ kunstige blomster. Veggene blei dekorert m/ flotte kunstplakater.

Kjøkkenet var liten - med skråtak og glugge i taket. Vi måtte anskaffe oss en liten komfyr m/ stekeovn - Vi trengte ikke bare å koke mat barnetøyet «måtte» også kokes. Ute på kottet var vann og utslagsvask. Dette «fæle» trange rommet blei mitt arbeidsrom.. Med tre ganger skylling av tøy blei det en tung jobb. Her hadde vi også hyppige besøk av rotter. De kom opp gjennom bordkledningen - de rippet barnetøy som falt på gulvet - og uansett glasskår med netting over - eller feller - så hadde vi besøk av dem i de 4 årene vi bodde her - (med to barn)

Det var ikke W.C. i leiligheten. Vi måtte over et stort tørkeloft (som alltid manglet lypære) - ned to trapper i en annen del av huset. Her var det W.C. i trappen. Derfor måtte vi bruke vasken i nødsfall. Badingen tok vi i stampen etter barna.

Mørkerommet m/ skråtak (her var ungen glugge) - innredet vi med en gammel sengebenk og nattbord. Dette blei gjesterom og i lange tider bodde hjemløse studenter her. Vi bodde meget sentralt - så vi hadde mange som «stakk innom».

Disse fire årene på loftet med mye slit - og glede - gjorde at alt etterpå blei mye - mye bedre.

P.S.

Det var kaldt i denne leiligheten aldri mer enn +18° C. (Dersom vi hadde råd å fyre så mye) Så ungene blei kledd i ull fra innerst til ytterst. Midt på vinteren flyttet vi alle inn i stua - for soverommet var for kaldt.

Da vi flyttet inn i leiligheten var det en stor parafinbrenner i en krok. Den eksploderte med jevne mellom rom. Alt blei svart og sotete - Ungene såg ut som negerbarn. Det var sikkert veldig brannfarlig. - Så vi kjøpte en flyttbar parafinbrenner.